



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Cap. 6. De irregularitate ex delicto circa Sacramenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Dico Secundò: Si quis de huiusmodi crimine sit condemnatus per sententiam, dispensare potest Episcopus in infamiâ Iuris contractâ per illam sententiam; vt colligitur ex Capit. *At si clericus*; de Iudicijs.

Dico Tertio: In irregularitate, quæ oritur ex crimine enormi, habente annexam per se infamiâ Iuris, non potest Episcopus dispensare. Talis est ea, quæ oritur ex Hæresi, Apostasia, Sodomia, & similibus. Vide Couarr. lib. 3. Variarum. cap. 3. num. 3.

CAPVT VI.

De Irregularitate ex delicto circa Sacramenta.

DVBIVM I.

Vtrum repetens Sacramentum, quod imprimis characterem, sit irregularis?

Respondeo & Dico Primò: Qui sciens bis baptizatur, aut eundem absolute bis baptizatur, ex communi sententia censetur irregularis. Dico, *Absolute*, quia qui sub conditione tacitâ vel expressâ rebaptizatur, vel rebaptizatur, non fit irregularis: sicut nec is, qui sub conditione contrahit cum consanguineâ, est excommunicatus excommunicatione latâ contra incestus nuptias. Ratio est, quia rebaptizare sub conditione, non est simpliciter rebaptizare, contra quod tantum pena est statuta.

Aduerte tamen, non esse improbableem, eum qui rebaptizatur, non fieri irregularè; quia in Iure non est expressum nisi de eo qui rebaptizatur, & de Acolyto ministrante Sacerdoti rebaptizanti: vt dictum est de Baptismo q. 66. art. 9. dub. 1. Vide Capit. 2. *De Apostatis*.

Dico Secundò: Bis Confirmatus, vel bis eundem Confirmans; bis Ordinatus eodem Ordine, vel Ordinans; & bis consecrans eandem hostiam, non sunt irregulares, quidquid dicat Nauarrus, & quidam alij. Ratio est, quia nõ est Iure expressum. Doctores autem non possunt inducere irregularitates, argumẽtando à simili, vel pari, vel à maiori.

DVBIVM II.

Quinam ex indebitâ receptione, vel usu Ordinum sunt irregulares?

Dico Primò: Clericus vtens Ordine, quem non habet, nõ fit irregularis, nisi vtatur Ordine sacro in Baptismo solenni, id est, adhibitis cæremonijs baptismi; vel in officio diuino, scilicet celebrâdo Sacrum; cum non sit Sacerdos canõdo Epistolam tanquam Subdiaconus cum manipulo; Euangelium tanquam Diaconus cû stolâ: itẽ benedicens aquam, templum, calicem &c. cum Ordine illo careat. Patet ex Cap. 1. *de Clerico non ordinato ministrante*. Non tamen fit irregularis, si absoluat à peccatis, tametsi Sacerdos non sit. Ratio est, quia absoluerẽ à peccatis, non est exercere officij Diuini. Vide Siluestrum, *Verbo Confessor* 1. in principio, & Franciscum Victoria q. 143.

Dico Secundò: Laicus non fit irregularis, etiamsi baptizet solemniter, vel simulet se vti Ordine sacro in officio Diuino. Est cõtra Nauarrum

& multos alios. Patet, quia Ius non loquitur, nisi de clerico, vt apparet ex titulo, qui sic habet: *de Clerico non ordinato ministrante*. Canones enim, qui titulo subiiciuntur, intelligendi sunt prout postulat titulus.

Dico Tertio: Exercentis actum Ordinis sacri quem habet, si ligatus sit censurâ excommunicationis, suspensionis ab Ordine sacro, vel interdicti, efficitur irregularis. Est communis sententia. Excusat tamen Primò, ignorantia sui vinculi, si non sit crassa. Secundò, excusat necessitas; vt si Parochus celebret ad vitandâ infamiâ vel scandalum, quamuis sit excommunicatus; vel si ministrèt subito petenti Sacramenta, si alium non habeat, quem substituât. Ratio est, quia his modis nihil temerè præsumit, imò nec peccat. Pari modo non contrahit irregularitatem, si baptizet, Epistolam vel Euangelium canat sine solemnitate; id est, sine manipulo & stolâ; quia non censetur exercere actum Ordinis sacri.

Dico Quarto: Qui ligatus censurâ excommunicationis recipit Ordinem, præsertim sacrum, fit irregularis. Est communis, ex Capitulo *Cum illorum*, de Sententia excommunicationis. Vtrum verò, si Minores recipiat, fiat irregularis, est dubium. Plerique putant esse irregularem; quia Canon generaliter loquitur de Ordine ecclesiastico. Sed contrarium non est improbableem: quia cum Canones de Ordinibus ecclesiasticis loquuntur, sæpè tantummodò sacros intelligunt; vt videre est in Concilio Tridentino sess. 14. cap. 7. *De reformatione*.

Dico Quintò: Qui in suspensione recipit Ordinem sacrum, non videtur fieri irregularis: quia Iure non est expressum. Est contra Nauarrum. Ratio esse potest, quia suspensio est directè ab exercitio Ordinis suscepti, & solum ex decentiâ impedit susceptionem noui. Idem probabile est, si quis in interdicto constitutus ordinetur: quia Iure non inuenitur expressum.

DVBIVM III.

Vtrum ex indebitâ Ordinatione fiat quis irregularis?

Dico Primò: Ordinatus ab Episcopo excommunicato, suspenso, vel interdicto denuntiato, vel ab eo qui est notorius Clerici persecutor, vel ab eo qui absolute renuntiã dignitatis Episcopali, est irregularis. Ita Nauarrus num. 241. & alij. Excusatur tamen, qui vi vel metu graui sic ordinatur; quia tunc cessant leges Ecclesiæ poenales. Item, excusatur, qui ignorat Episcopi impedimentum; modò ea ignorantia non sit crassa. Nam irregularitas posita in poenam, nõ incurritur, nisi ob culpam mortiferam.

Dico Secundò: Ordinatus ab alieno Episcopo sine licentiâ proprij, non est irregularis; sed ipso factò suspensus, quamdiu proprio Episcopo videbitur. Ita Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 8. Ante Cõcilium solum erat suspendendus. Nam Bulla Pij II. per quam ipso factò suspendebatur, passim omnibus erat ignota. Vide Nauarrum cap. 25. num. 70. & Couarr. 2. parte §. 1. num. 4.

Dico Tertio: Ordinatus ante legitimam ætatem, aut extra tempora à Iure statuta, non est irregularis.

44
Si ligatus censurâ, exerceat actum Ordinis sacri.

45
Si in excommunicatione recipiat Ordines.

46
Si in suspensione recipiat.

57
Si ordinatus ab Episcopo ligato censurâ.

48
Si ordinatus ab alieno.

49

41
Absolute bis baptizans aut bis baptizatus.

Bis confirmatus, ordinatus &c.

42
Si Clericus vtatur Ordine sacro, quem non habet.

Si absoluat cum non sit Sacerdos.

43
Si id faciat Laicus.

Si ordinatus ante legitimam aetatem, & extra statuta tempora,

regularis, sed suspensus ab executione Ordinum. Quod si fungatur Ordine sic suscepto, fiet irregularis per Bullam Pij II. Vide Nauarr. num. 242. Hæc tamen Bulla non videtur adhuc ubique recepta, vt notat Fumus. Saltem si quis bonâ fide Ordine sic suscepto fungatur, non fiet irregularis, vt notat Couar. suprà; & Nauar. in Capit. *Acceptus*, in solutione oppositionis octauæ, nu. 34. Ratio est, quia illa Extrauagans requirit, vt quis cum præsumptione ministret. Nec obstat Bulla Sixti V. quia reuocata est ad limites iuris cõmunis à Gregorio XI V. præterquam vbi tangit simoniacos; ibi enim in suo vigore relicta est.

50
Si duos ordines simul suscipiat.

Dico Quarto: Qui duos Ordines sacros simul suscipit, suspensus est à posterioribus. Vide Nauar. cap. 25. n. 71. Idem dicendum de eo, qui quatuor Minores, & Subdiaconatum eodem die temerario ausu recipit, vt habetur Capitulo 2. *De eo qui surtiue Ordines suscipit*. Secus est, si Episcopus illum ad hoc inuitet, & ipse bona fide recipiat; quia Canon requirit ausum temerarium.

51
Si per saltum ordinatur,

Dico Quinto: Qui per saltum ordinatur, est suspensus ab Ordine sic suscepto. Quod si nõ ministraverit in illo, Episcopus potest dispensare, vt, postquam Ordinem relictum susceperit, ministret. Ita Concilium Trident. sess. 23. cap. 14. Quod si ministraverit ante dispensationem, fit irregularis, in qua irregularitate solus Papa dispensat; vt colligitur eodem loco: quod intellige, si delictum est notorium; si enim est occultum, potest etiam dispensare Episcopus per facultatem ei concessam sess. 24. cap. 6.

DVBIVM IV.

Vtrum, quando quis suscipiendo Ordinem Presbyteratus ante legitimam aetatem, vel extra statuta tempora, incurrit suspensionem, fiat irregularis, si celebret cum Episcopo?

52
Non fit irregularis.

Videtur enim fieri irregularis, quia vitur Ordine sacro, à quo est suspensus.

Respondeo: Non fieri irregularem. Ratio est: Nam susceptio Ordinis, & illa celebratio cum Episcopo censentur vnus actus: celebratio enim est necessariò annexa; vnde solum incurrit suspensionem.

Esti Episcopus addat excommunicationem,

Idem dicendum, Si Episcopus sub pœna excommunicationis prohibeat, ne quis cum aliquo Canonico impedimento ordinetur. Si enim contra huiusmodi præceptum cum impedimento ordineris, incurres quidem excommunicationem, non tamen irregularitatem celebrando in illa excommunicatione cum Episcopo. Secus verò, si postea celebres; tunc enim fiet irregularis. Ita communiter recentiores.

CAPVT VII.

De Irregularitate ex defectu corporis?

DVBIVM I.

Quis defectus corporis faciat Irregularem?

53
Respondeo & Dico Primò, Omnis defectus corporis, & omnis deformitas reddit homi-

nem irregularem, quæ facit, vt nequeat decorè sacrum ministerium obire. Quis autem talis defectus sit, Episcopi est in dubio arbitrari. Sic carens altero oculo est irregularis, quia est notabilis deformitas; secus verò si solum careat aspectu alterius oculi siue dextri siue finistri, quia id exterius non est notabile, & facillè in celebrando potest ita se aptare, vt nulla sit indecentia. Ita Nauarr. num. 199.

Si epilepticus.

Huc referendi sunt Epileptici, id est, qui morbum caducum patiuntur, qui nunquam possunt ordinari: si autem post ordinationem incidant, non possunt offerre, quamdiu est periculum relabendi. Vide Nauarr. nu. 203.

Dico Secundo: Si quis sibi membrum per culpam abscidit, est irregularis, etiam si talis defectus non impediret vsum Ordinis, nec adferret notabilem deformitatem. Ratio est, Quia est mutilator.

54
Si culpabiliter tibi ipsi membrum abscideris.

Dico Tertio: Cui inuito ab alio membrum abscissum est, non est irregularis, etiam si id ob culpam passus sit, nisi inde sit notabilis deformitas & ineptitudo. Est contra Nauar. n. 198. & quosdam alios; sed tenent multi recentiores: nusquã enim in Iure, id est expressum: vt si ab hoste vel inimico sis mutilatus ob factam illi iniuriã; si in duello sis mutilatus; si à marito adulteræ inuentus in adulterio sis mutilatus. Quòd si à iudice sis mutilatus per sententiam; non tam es irregularis ob mutilationem, quam ob infamiam Iuris, quam per sententiam incurristi.

Si inuito membrum abscissum,

Dico Quarto: Qui sibi partem digiti abscidit ex indignatione per culpam, quamuis per hoc non sit factus inhabilis ad celebrandum, est tamen irregularis. Patet ex Capitulo *Qui partem*, dist. 55. Idem dicendum de eo, qui sibi ex culpa alterius membri partem abscidit. Hoc tamen est limitandum, quando notorium est, eum hoc culpabiliter fecisse. Vide Couar. p. 1. num. 6. & Nauarr. num. 198.

55
Si partem digiti tibi abscideris.

Dico Quinto: Qui alteri digitum abscidit vel pollicem, vel auriculam, non est irregularis, etiam si alter ob inhabilitatem ad Eucharistiam tractandam factus sit irregularis. Est communis Canonistarum. Ratio est, quia non abscidit membrum: digitus enim non est membrum, sed pars membri; auris etiam membrum non est, sed ornamentum. Membrum enim dicitur, quod per se integrã aliquam functionem habet.

Si abscideris alteri digitum vel aurem.

Quid membrum.

DVBIVM II.

Quis dispenses in hac Irregularitate?

Dico Primò: Solus Papa dispensat super irregularitate, quæ prouenit ex notabili corporis deformitate, vel epilepsiã, & similibus. Nauarrus num. 200.

56
Si totum membrum.

Dico Secundo: Solus etiã Papa dispensat in irregularitate, quæ ex abscissione partis membri orta est. Ratio est, quia hæc nascitur ex delicto notorio: si enim ea mutilatio fieret ex delicto occulto, cum non sit mutilatio membri, sed partis membri, non induceret irregularitatem.

Si pars membri.

Dico Tertio: Episcopus potest dispensare cum eo, qui sibi fecit abscindi membrum, putans obsequiũ se præstare Deo, modo defectus sit occultus. Patet Capitulo *Significauit*, De corpore vitiatis. Vide Couar. 1. p. in principio nu. 6.

Si membrum secretum tibi abscideris.

CAPVT